

HUMORISZTIKUS KÉPES KÖZLÖNY.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

A SZERKESZTÉSÉRT FELELŐS:
BARTALITS IMRE.

ELŐFIZETÉSI DIJ BUDAPESTEN, VAGY VIDÉKRE POSTÁN BÉRMENTVE: EGÉSZ ÉVRE 2 FORINT.

EGYES SZÁM ÁRA 10 KR.

ELŐFIZETHETNI:

BUDAPESTEN: VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZ. VIDÉKEN: MINDEN POSTAHIVATALNÁL.

BUDAPEST.

BARTALITS IMRE GYORSSAJTÓNYOMÁSA.

1882.

FÜSTÖLŐ.

ANTISEMITIKO-SATYRIKUS ÉS HUMORISTIKUS KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN.

A SZERKESZTŐSÉGÉRT FELELŐS BARTALITS IMRE KIADÓ-TULAJDONOS.

ELŐFIZETÉSI ÁR
postal bérmentes szétküldéssel:
Egész évre 2 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL,
hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési pénzek és hirdetések küldendők:
BUDAPEST, VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZ.

HIRDETÉSEK:
Egész oldal 20 frt.
Fél oldal 10 frt.
Negyed oldal 5 frt.
Kéziratok nem adatnak vissza.

HAJSZ-HAJLSZA.

(Arany temetésén.)

*Köny ül a szemében, mély gyász a szívében
Annyi sok ezernek.*

*Hej, de mégis hányan vannak, kik nem érzik,
Hogy most kit temetnek!*

*Ti üzlet-bigótok! — a társadalomnak
Ékes regementje, —*

*Üzletvilágotokat ugy-e a nagy költő
Soh' se érdekelte?!*

*Ti hatalmas urak, magasan születtek,
Ott a löversenyen!*

*Miért gyászolnátok? hiszen ő titeket
Nem érdekelt, nem, nem! —*

*Azokat pedig, kik érzik a fájdalmat
Sötét gyászban, sirva:*

*Nagyságos Hajsz uram! a temetéséről
Azért is hajtsd vissza!*

*Békés volt, szelid volt... nem sértett meg senkit...
Hozzáillő tehát,*

*Hogy a temetésén faragatlan zsebrák
Produkálja magát!*

*— A rend az én dolgom; — beleavatkozni
Joga nincs senkinek!*

*Ki vitatja el, hogy az ily renchez csupán
Csak Hajsz uram érthet?*

*— Csak azért is jertek, ezer Mihásznáim!
Kiadok parancsot!*

*Nem azért, mert talán a rend így kíváná;
De az úr én vagyok!*

*Lóra hát te bitang, idomtalan bosnyák!
Gázoljatok szerte!!*

*... Fogadj a sereg, nálánál otrombább,
Durvább regementje . . .*

*Tudják ők a rendet! Hiszen mi a neve
A sok mihasznának? . . .*

*És te szelid népem, ha akármit csinál —
Türj durva szavának!*

*Türj a meddig lehet, és ha a szép szónak
A vad mégse enged:*

*A rendetlenkedő, otromba sereg közt
Magad csinálj rendet!*

Beköszöntő beszéd, melyet mondott az ireghi rabbihelyettes.

Kihallgatta és jegyezte: **Botfy András.**

A sátoros ünnepek előtt a tabi rabbi meg szokta látogatni a vidéki zsinagógákat, ez alkalommal német szentbeszédet tart. Ez évben zárt ajtónál. Az ifjabb nemzedék azonban nem értvén meg a kenetteljes német rabbiátát, az engesztelés nagy napján az ireghi rabbihelyettes magyar nyelven szónokolt, szintén zárt ajtónál; de a történelmi hirtérgődött zsinagóga kulcslyukon nemcsak látni, hanem hallani is lehet. A nagyszerű beszéd a következő:

Israel nagyreményű örökösői! A ti atyáitok eddig Ábrahám és Mózes, Deák és Ötvös Istenéhez imádkoztak népünk szaporaságáért. Atyáitok imáit, anyáitok sóhajit megthermekhenyitetthe tibennetek a nagy Jehova. Ime, ha körültekinthek e szt. hajlekajai és a törzsből kiágasodott kisebb nagyobb hajtásokon díszlő jerikói rózsák és felsepheredett liba(n)husi czedrusok khöz alig láthatanak az élethadó tüzröskök. Judának tett jüvendelés nem a Sennár, hanem ami arany Kánaában, az dicsi Madjarországban teljesedte be nadszerően; mert mint az ég csillagai és a tenger homokja, sokh az igazhívők száma.

Te dicső ifjóság, khi atyáid híthét és természetlét megtartottad; de nyelvéd már elefejlthéd, atyáitok edj megtisztelőd hivatalt ruházthak rám, e nadj tisztesség khötelességet rak rám. Funt(ák)os kötelességem thodátában nem tikholhatok el a veszlým, a mely ég elkhövetett ögyetlenségbül fenyegeti a ti jüvütheket, és zavarja aranyálmaitokhat. Nem thikholok el semmi, én khi a gojt is szolgálók, tudok mindent; azért khérek figyelmét!

En nemzethem, zsidó néphem! Khörülfogtha théged most a pogány, csikorgatják fogaitak, rontják a spekulácziót. Kiragadták a khezédült a zászló, a min volta fölirva arany betökkel a „Rebach“ mi alatta az egész zsidóság csinálta a disznó Geschäfteket; most e zászlót a pagány „Füstölő“ hordja.

De thürelem! Geduld brought Rosen, amit madjarul hívják „Geld für Alles.“ A ti atyáitok imádkoztak a szaporaságért és gazdaságért; mindkettőt megadta gerechte Jehova. De mit használ, ha most fenyegeti az orosz kholera a szép reményű ifjóságot.

Az Ötvös megcsinálta az aranyborjú a gojnak; de todjátok-e, ez csak talmi arany. A nemzeteknek van gyémánt, arany és vaskora. A mi aranykorunkat el akarja rabholni a goj, csak hodj nem azért vadjunk választott nép, hodj engedjük elmólni még most az aranykort. Mi ifjóság thalálunk föl a talmi aranyt. Talmi aranyborjút áldozunk a gojnak. Thanitsuk meg, hodj most minden talmi arany; a hazafiság, a becseletsz, az igazság, a hitel, ez mind csak talmi. Az arany jó helyen van, — bei ünsere Leut.

Ez oleu portékát áruljunk a gojnak, ez lesz nekünk a legjobb Geshent; mert a nagy procentok kora lejárt; de van még egy mestér eszköz, a funt(ák). A goj csak funt(ák)ra ad és vesz, legyen neki, minden igaz izroelitának ez meghozza im Stilen a Rebachot.

Ti okos ifjóság vagytok, nem sokat kell nekem repetálni azt: ha goj khér félfont, adjatok neki 21 deka — a szomár ugysem ismerje — a 4 deka nyereség adja 10 procent. 10 procent a kereskedő conto; van fél funtnál 20 procent. 20 procent megforgatva tiszser 200 procent, ohne Wechsel. Legalább mondja a todatlan goj: becseletes zsidó, bei ünsere Leut pedig vagytok okos ifjóság, nadszerő politikusok. (Kergebirkaleben átöleli a rabbihelytestest, általános hosanna, egy hang: ajánlunk a Khaalnak.)

Nem tagadok hogy a ti atyáitok is voltak okosak és valóságosok; ők az aranyat is körülmetélték. A ti atyáitok a börzén, a váltókkal különösen a cridával csináltak rengeteg nagy gaz(da)ságot; (Naphü szívéhez nyul) de ma már fölnyilt a goj pápaszeme, elthanolta a gründolás, a spekuláczió, adja olező procentos pénz, és most azt mondja az unverschämü Mukány Bercy az a nagy antisemiti, ki elböjtá magát az Ágaiban: höss ki Jordán! Mit csináljonk most szépreményű ifjóság?! Imádkozunk és spekuláljunk, hodj ki ne kergessenek, a többi aztán megjöu magától, a titok kulcsot mindég föltalálta az okos nép. Meg kell emitenem, még azt, hogy az a vénholond Scharf nagy ostobaságot elkövette, ki be akarta hozni a gojra a vaskort, ami hozta sok izroelitára, mint a pozsonyi Gezeresnél is a kökort, mitől borzadta elég zsidó hazafió háta! merth az nem volta drága kö, mit adtak nehányank.

Csak ögyesen fiam! Az öreghek nadjon elbizthák magokban, és azért nadjon khöpkhódnek a büdös gojra, mint theszi elég rozslú a Kergebirkaleben. Az ifjú generaczió jobban thodja, ma: was heist spekulieren! Ezek thodják ögyesen zsidó maradni, és mégis thekintélyes hazafió lenni 50 krajczárért. Ez a nadszerő pholitik!

Csakhodj én ebben a pholitikhban is találtam edj nadj hiba! Ha madjarosodunk, ne thgyen a zsidó névenek végére az „y“; mert ez most nadjon gyanós. Példáol hozom fel magam; ha én lennék 50 kros Népesy, mindjárt azt mondaná a goj; ez is zsidónév. Nadjon rozsol cselekedte a bocher Khan, mikor a tisztátalan állat nevédt edj „y“-al hamisította meg, és lette, — most thisztelth höldjeim dugják be föleiket — és lette — csendesen mondok: Khanossy.

Vadj ismétth mondok példáol: ha az én khedves druszám a hüvekmatyi Krausz fordítja a nevédt Undoryra, mindenki von ünsere Leut befogja az orrát és udj mondja ki, a goj phedig azt mondja: ez is zsidó. De milyen bhüles jerek a bocher Krausz, kit szerette is minden uri seigecz; mert olyan ögyesen körülmetélte a nevédt Kertészre, a mi oly jól álja a kis férfiónak; mert ő valóban kertész, ki Israel apró csemetéit öntözgeti a nagy todomány választó vízevel, ő csinálja a Honjádiokat, Rákócziokat, Zrinyieket és a többi apró hazafiókat nadjá, ő fogja mostantul fogva már én velem kertészkedni az illatozó jerikói rózsák és liba(n)husi czedrusok közt; mi fogjuk megthantani arra: hodj volt edj idő, midőn a szép Eszter zsidó lány megmenthethe az izroelitákat a kiártástól, és ha mindjárt a mostani sikszete Eszter veszlým hozta reánk, lesznek most is szép Esztereinck, kik megbabunázzák a seigeczeket, ismétth mienk a jövő. Azért ti szép jerikói rózsák illatozotok a seigeczeknek, hadd boruljanak lábaitokhoz.

Mikor olvastam edj ojságban, hodj a konstantinopoli rabbi megharagudta a szép zsidó lányokra, mert keresztény orfiakkal sétáltak az utcán, és mert nem hagyták fel a tisztátalan munka; a zsinagógában valamennyit megkorhácsolta. Ekkor elfogta engem a harag és gondoltam: ez egy bolond rabbi, ez edj fanatik ostoba vén szomár, nem érti a 19-ik század politikáját, olyan mint az ögyetlen Scharf. Inkább én még bizatok minden szép zsidó lányt, höditsa el minden seigeczet a lábái alá. A nők a legnagyobb hadvezérek, a szép szemek a legveszedelmesebb fegyver a gojnak, mitül meglolondulja, mint a Holofernes és vakon rohan az egész sereg a Scharf késébe.

Hodj öszintén megvoljak itt a Szállileben előtt, a Talmud thorában mondok, ő azok a szép szemek! solasem fogta volna be az én szemcim, mikor legöyve a keblére döltem magamat; a miért nadjon haragudta a Möriceleben; de haszaltan haragudja, azt mondja a költő: „Szerelem sötét verem“. Nem igaz, inkább thöndöklő az, mert a menyország is thöndöklő, az én Szállikhám szempárja pedig edj menyország! Ő egészen elragadta engem a Szállika, azért bevégzek már a mai első szunoklatom.

Khedves fiam és leányaim! hallgassatok az én szavamra! Ögyeskedjete! Az ifjóság a jövő, ti vagytok a bölgy zsidó unokhái, ti vagytok a jövő. Atyáitok elvesztették a „Rebach“-ot de utánam föltaláljátok! velem a „Füstölő“-nél, és most énekeljétek a mi 1882 éves szoltárunkat, mit készítette Annas és Kaifas, kottára thették Pilátus és Herodes; ábulja Judás: keresztények sirjatok.

(A hölgyek koszorukat dobnak, Kergebirkaleben szedi a perselybe misére a Rotschild-fillicreket; mert ilyen szónoklat még nem volt az ireghi zsinagógában.)

A pozsonyi veszedelem és a nagy-szombati siralom.

Nagyszombatban csoda esett:
A zsidó verembe esett.

De hol kerekedék siralom patak?
Bizony kerekedék a szép Pozsony felől,
A szép Pozsony felől, zsidóváros felől.
Kis Józsik hol vagytok, talán mind alusztok?
Pozsony nagy bánatját, hogy le nem írjátok,
Pozsony nagy bánatát, zsidóváros gyászát,
Megemlegethetjük ablakok zuzását:

AZ ELSŐ SZÁZADBAN. (Zsidó naptár szerint.)

Egy hang a mennyországból: Ne bánts, fiam, azt a gyermeket, nincs szükségem az ő vérére, áldozd fel helyette azt a kóst.

VIDÉKI HIREK.

Pozsony. Ma csendes minden, összesen alig vertek be 300 ablakot. Izraelita polgártársaink szokott módon ma is szemtelenül viselik magukat s miután minden zsidót egy dragonyos őriz, a leghősiesebb elszántsággal köpködik nyakon a keresztényeket.

A statárium hire itt a környülméletét körökben pompás hatást tett; szükség volt erre, mert az agyon uszorázott és csaltnép észret ért s mivel bajai orvoslását törvényhozás útján hiába reméli, — bagatell uton akar magának elégtételt szerezni.

Eleinte azt hittük, hogy két magyar mágnás csinálta a hecczet, de ez nem volt igaz, mert a zavaragást maguk a szemita urak idézték elő váltó és egyéb végrehajtások által.

A nép józanabb része a filloxera pusztítási rendszert utánozza s mivel szemita rovar majdnem minden izrael venyigében van, most már nem a filloxerát, hanem a szőlőveszszőket ohajtja kiirtani.

Bazin Városunk közönségét valami szélkergető fráter compromittálni szerette volna a világ előtt s néhány plakátot kiragasztatott, melyen e mondat állt: „Üsd a zsidót!” Már miért bántanók mi a szegény zsidókat? Tán hogy a nyulbőr meg a rongy nyakunkon maradjon? s hogy a zsidóbb takarékpénztárakba szoruljunk? mikor az lezíg zsidó még csirájában megveszi tőlünk a galnát, s akár mennyi ödvösségünkre is kész volna előleget adni 1000 percentre. A nép meg is mutatta irántuk való vonzalmát, mert valahány zsidót talált az utcán mind megölelte, simogatta, sőt még némelyiken eret is vágott. De már nyomában vagyunk a fihuneczfutnak, ki nem más, mint a helyheli üveges, kinek az egy este bevert 400 ablak csinálása igen jó jövedelmet hozott. Katonáságot nem kérünk, mert már ugys annyai van, hogy az ingünk ránczát is megeszik.

Modor. A lapok hírei tulzottak, mert itt kitünő egyetértés uralkodik a zsidók és keresztények között. Az este Neumann főfőskeresdőnek saját háza födelével illumináltak is s butorait, — nehogy benn égjenek — mind az utcára hordták. Mivel néhány széknek a lába eltörtött, sokan erőszakoskodást akarnak ki-magyarázni. A keresztülvonuló katonaság a zsidók részéről barátságos ováció tárgya, melyet semmi áron sem reszzenek el innét.

Szt.-György. Már harmadik napja nem alszunk, minden ember talpon van. A zsidók, kik 50 év óta itt laknak, boltáikat, pinczéiket szabad rendelkezése alá bocsátották a népnek, mely őket éltetve uton, utfélen mulat, s meg akarja távozásukat akadályozni. Itt-ott bekötött fejű izraelitákat is látni, kiknek láttára rozsz akaratu hírlapi tudósítók az itteni békés lakosságot akarják gyanusítani. Holnapra katonaságot várunk, — nem egyébert, hanem azért, hogy legyen egy kis pénzforgalom.

Nagy-Kanizsa. A keresztények nálunk is hetvenkednek s két zsidót, ki nyakon köpött egy városi képviselőt — arczilvertek; mintha bizony Mózes választott népének nem volna joga az alacsony és kényelmetlen köpöladák helyett emberi arczot használni. A rend különben jó s a katonaság csak kéjkirándulásra utazott ide; de mivel ezek is mind antisemiták, jobb szeretnénk ide valami jerikói ezredet.

Kassa. Soha ilyen csodát nem látott még a kassai öreg templom sem. Minden ember Istőczyt és Onodyt élteti. A zsidók rémtülten futnak fel s alá, s katonaságrét folyomadtak. Több mint 1100 ablak be van verve. Ma egy zsidót fogtak el rablás közben, a mint egy zsidó boltban összenyalabolta a portékákat. Minden kétséget kizárólag be van bizonyítva, hogy ő idézte elő a hecczet, hogy a zavarosban halászhaszon. — Katonaság volt, de a nép elverte.

AZ ÖTVENHETEDIK SZÁZADBAN. (Zsidó naptár szerint.)

Egy hang a zsidóságból: Csak rajta, szaporán! ezzel is kevesebb lesz egy gajjal, minden csöpp vére egy örökké tartó átkot mos le bűnös nemzetünkről. Egy után valamennyi....

Zsidók 10 parancsolatja.

I. Ne hidd, hogy van Isten, ki a gojon elkövetett bűncidet megtorolná.

II. De használd mégis szent nevét, valahányszor szükséges előnyödért hazudnod vagy bűnt követtél el Jehováért.

III. Megemlékezzél, hogy amely nap legtöbbet esztál, ünneppnapod legyen.

IV. Hallgass mindig szüléid tanácsaira, ha akarod csalni és sokáig nyúzni a gojokat.

V. Saját gazságodat valamennyiszor lehet, takard a tal mudba.

VI. Hogy egy nyulbört nyerhess, inkább nyuzz meg titkon 3 gojt, de vigyázz, nehogy saját bőrödöt veszélyeztesd nyilvánosan.

VII. Ha lehet, lopd a váltókat vissza a go,tól, s fizettesd meg őket újra.

VIII. Irj védő iratokat, melyek undorító hazugsága az égig büdöslik.

IX. Lassan, 300 percentes váltókkal tedd magadévá a goj földjét, házát, mezejét, ökrét, szamarát, és egyébnemű jószágát.

X. Mert tizezer embert kifosztani kedvesebb nekem, mint egy diesteljes háború, és én vagyok a te Jehova Istened, ki Mizráimból kivezet a büntetlen csalás földjére!

Demir.

K R Ó N I K A.

November hó.

4-én. Csernátoni azt mondja, hogy némely képviselő belelovagol az ostobaságba. Neki még ezzel sem kell fáradni, mert már úgy is nyakig benne van.

9-én. Jókai Mór a legnagyobb magyar zsidó, kit Erdélyben az aggszűzek csókkal, Veszprémben meg egy tulipános ládával tüntettek ki, az ujonan épült eszlári zsinagóga megnyitására zsidó prólógót írt, mit el is fog szavalni.

14-én. Csernátoni ugyanott a templom-avatási ünnepélyt követő művészeti estélyen fölvásvást fog tartani a bankócsinálás elemeiről...

17-én. Agai Dalfi az irodalmi lisztlopó az írói tulajdonjog érdekében egy broszürt-bocsájt ki.

23-án. Helfly Náci képviselő tekintettel arra, hogy rokomai többnyire a Teréz városban laknak, azt inltványozza a képviselőházban, hogy az új országház a király utczába téssekk át.

25-én. Wahrmann, ki a híres párba idejében oly vitéz férfinak bizonyult, Ráday Gedeonnak ajánlatot tett, hogy helyette átveszi a honvédelmi miniszteri tárczát. Ráday megköszöni a jó akaratát s azt mondja, hogy ő nem csak a magát nem adja oda, hanem még Wahrmannét is elkéri, mert az óvé éppen olyan üres, mint egy ujonan kivevezett minister feje.

29-én. Nyiregyházan egy külön vasutkupé beszerzéséről gondoskodnak mert a tiszta-eszlári bűnügy actái oly halomná szaporodtak, hogy azokat a régi szerkezetű kocsik el nem bírják.

Honjodi Ábrohám dololja moghánokh.

*Khotya világ jövi
mogát,
Félve láthok a jelet,
Nem hiszek, hojd ki-
huzhatjuk
Százaz fejjel a telet.*

*Oly erősen szervez-
kedik
Az antiszemita had,
Hojd már minden
büszkeségem,
Báturságom leaphad.*

*Báthur valtam, bösz-
ke valtham,
De most fhélek reme-
gek,
Mivel láthok, hojd a
gojok
Fene derék jerekek.*

*Khezükben a visszatórlás
Khíméletlen fedjvere,
S még a khatonaságot is
Meggzalajthanak vele.*

*Phozson, Phozson, jászos emlék
Fogja lenni minekhünk,
Mert a gojok itt thürték be
Legeléször a fejünk*

*Én azótha fhélelemmel
Khisérek minden jelet.
Nem hiszek, hojd ép irhával
Kihuzhatjuk a telet.*

Waccos.

Rituális apróságok.

Gyűjti: Botfy András.

Mi találta az ireghi papot, hogy egyszerre fölcsapott filo-
szemitanak? Püspök akarna lenni. — In partibus infidelium.

Az idei sátoros ünnepen az ireghi zsidók nem marakod-
tak össze a zsinagógában; mert készülnek eldöntetni a rabbihe-
lytest, ki egyideig jó villámhárítónak bizonyult be, lévén elég
hossza a villany lefegyverezésére.

A rabbihelyettes magyar saktert tukmált az ireghi zsidókra.
Én megmondhatnám, hogy fütik mindkettőjüknek már a gőzöst,
mely nemsokára elszállítja őket; mert a khalgal sentenciája így
szól: kössetek mindkettőnek talpára utilaput.

Nagyon kíváncsi az ireghi rabbihelyettes, ki foglalkozik
az ő tisztés személyével a „Füstölő“-ben? Én, Botfy András, ki
megjövendölöm a rabbihelyettes urnak, hogy azon a vasuton, mely-
t most épít, nem fog utazni; mert a khalgal már kitzte fe-
jére a díjt, még csak a neologoktól függ az ítélet kihirdetése.

Azt tudnia kellett volna már két év előtt is, hogy Pilátus és
Herodes, Judás alkusz közvetítése folytán kezét fognak.

Jeitelesre zsidósítom becületles Botfy András nevemet, ha
a rabbihelyettes fejére kitzött díjat el nem nyerem. Egy csa-
pással három legyet ütök le. Kimarkolászok néhány száz forin-
tot, elteszem láb alól a rabbihelyestet és maradok, ki voltam,
antisemita.

Miért kórvényez az országos izraelita iroda a vasárnapi
munkaszünet ellen? Mert a goj nem ember, hanem barom; ni
a baromnak a vasárnap. Egy az Isten Izraelben, és ennek ünne-
pet ül a börze is szombaton. Ebben nagyobb a logika, mint
Czérna Tóni interpellációjában; és az arra adott válaszbán.

Az ireghi rabbihelyettes utánozni akarván Czérna Tónit,
a zsidók védelmére terjedelmes munkát készül írni, melyben
statistikai adatokkal fogja bizonyítani: hogy a zsidó nem uszo-
rás. Szójátéknak találó, — különben ezt a címet adnám a mun-
kának: „tabula rasa in folio” „egy fehér lap, a fekete könyvből.”

Valaki azt vitatta, hogy „Botfy András”, a „Vidéki
Trombita” és az ireghi rabbihelyettes a háromság egy személy-
ben; amire egy ismerőse azt a megjegyzést tette: Botfy András-
ban ész van, a „Vidéki trombitában” tiszta hang van; mert a
„zsidónóból” vette az áriát és jól fújja a trombitát; az ireghi
rabbihelyettesnek mindebből kevés jutott, egyszer kontárkodott
az irodalom mezéjén zsidóvédelemben, akkor is zsidót, akarom
mondani baleket fogott. Váljék egészségére!

Öt évet elengednek neki.

Zsidó ügyész: Hát ez a goj hogyan viseli
magát?

Börtönfelügyelő: Ez az életfogytiglan el-
ítéltek között az egyedüli, ki kifogástalanul viseli
magát.

Zsidó ügyész: Gondoskodni fogom róla,
hojd legalább üth esztendő elengedjek neki.

Bálint gazda töprengései a zsidókérdésről.

Bizony mondom, hogy a pozsonyiak nem jól tettek, mikor erőszakhoz folyamodtak, ámbátor okuk volt reá elég: az Istóczyt életű iparos tanuló megveretése, a szegény falusi asszonynak holtra verése s általában a zsidók pökhendisége, mind meg annyi vasok indoka a jogosult felháborodásnak. De mégis sokkal jobb lett volna azzal kifogni a gaz-népen, hogy egy szívvel-lélekkel keményen elhatározzák, hogy zsidótól nem vásárolnak semmit, mint a hogy a derék czege-lédek tettek, dicsérem érte az eszüket.

Igazán mulatságos hallani, de még mulatságosabb lehetett látni a pozsonyi zsidók szemtelen hetvenkedését, azután, hogy a katonaság érdemtellenül védelmébe fogadta őket.

Havas Imre királyi alügyésznek is megessett: tisztára akarta mosni az eszlári saktert és maga-magát feketítette be. Hivatalos hatalommal való visszaelés miatt fenytő vizsgálatot indítottak ellene. Hogys mondja csak a nóta? „Lám, megmondtam, Angyal Bandi!”

A baltai zsidók nem igen nagyon jól érezheték magukat. Azt várták, hogy Drentelen tábornok az ő kedvükért rendre fogják utasítani, a miért oly keményen a szemükbe vágta az igazságot. Pedig tán épen ebbeli érdeme folytán tüntették ki a szent-Wladimir vagy nem t'om miéle érdem keresztel.

Máskülönben pedig — azt forgatom a fejemben, hogy nem a zsidók maguk rendelték-e a pozsonyi zavargásokat, hogy mártírságukat emlegethessék, mint emlegetik annak a vén zsidó asszonynak mártírságát, akit Konstantinápolyban pusztítottak el, mert gyalázatosan visszálát a császár bizalmával: esalt, lo-pott, sikkasztott Ilanem azért mint „hősnő” szerepel a zsidók évkönyveiben. Elmondom, hogy igen nagy okom van ennek föltevésére: Eisenstädter Ignác nevű pozsonyi zsidó ugyanis, épen midőn Pozsony város hatósága erélyes hangon rozsalását fejezte ki a megtörtént zavargások fölött, arcátlanul felszólalt, a nyilatkozatot enyhének nyilvánította, s a hatóságot azzal gyanúsította, hogy egyetértett a zavargókkal, mert nem rendelte meg elég korán a katonaságot, holott ő azt már pénteken reggel kérte. A zavargás pedig pénteken este vette kezdetét. Már most az nem fér az én fejembe, hogy miképen tudta az az Eisenstädter zsidó pénteken reggel azt, a mi pénteken este fog történi, hacsak nem ő rendezte a zavargást vagy legalább egyet nem értett a zavargókkal.

Szükséges volna e szerint a vizsgálatot a zsidók ellen is megindítani. Így bizonyára kisülne, hogy a pozsonyi zsidók nemcsak pökhendiségükkel idézték elő a zavargásokat s hogy erre nézve tetleg is közreműködtek.

Egyébiránt a Pozsonymegye területére kinevezett kormánybiztos, Eszterházy István gróf urnak azt kívánom, hogy Drentelen tábornok erélyével és ékesszólásával bírjon, mert a zsidókkal szemben már ma csak muszka-módon boldogulhatnak. Bandi legyenek, ha ez nem igaz.

KI KORMÁNYOZHAT FREGATTOT?

Zsidó hadnagy: Mondja pajtás micsoda otromba egy fregatt ez itt?

Másik hadnagy: Az barátom egy milliomos leánya.

Zsidó hadnagy (oda lép a nőhöz): Khedves khisasszony, szhabad ünt edj galopra kérn.

Kisasszony (ki a megjegyzést hallotta): Sajnálom, nem mehetek el, mert a ki egy fregattot akar kormányozni, annak többnek kell egy kis zsidó hadnagnál lenni.

Vakulj magyar!

Régi gyakorlat a promontori szőlőhegyen, hogy a pinczék a szomszéd telke alá is kiterjesztik. Ily pinczével ellátott szőlőbirtokot vásárolt meg évekkel ezelőtt egyik fővárosi polgár s használta a pinczét háborítlanul egész az utóbbi időig, midőn a szomszédos szőlőbirtok zsidóképre került, ez pert indított szomszédja ellen, a birtoka alatt levő pincze elhagyása iránt. A szorongatott fővárosi polgárt balszerencséje zsidóügyvédhez viszi. Ez eget-földet ígér, biztatja őt, hogy a zsidó semmi esetre sem nyerheti meg ellenében a pert. A fél erre megadja az ügyvédnek a kívánt nagy előleget, a per foly sokáig, végre a törvényészék ítéletet hoz s abban igazat ad a zsidónak. Az ügyvéd főlebbe természetesen s újabb előleget kér és kap felőtől. A felsőbb bíróság azonban indokainál fogva helybenhagyja az elsőbíróság ítéletét. Mit tesz erre az élelmes zsidóügyvéd? Czikket ír a zsidók szemtelen kapzsóságáról, összeszítja a zsidókat pártoló bíróságokat, s a „Függetlenség” gyanutlanul közli a cikket, nem is sejtven, hogy ezzel első sorban a zsidó ügyvédnek adott alkalmat, hogy port szórhasson esalodott ügyfele szemébe.

Ebből az a tanúság, hogy ne forduljunk zsidó ügyvédhez mert annak minden szava hazugság és ámitás.

A kőolaj és még valami.

(1882. szept. 10.)

Jön az est
Mihelyest
A nap el-
Vezekel
A földről,
S fényéből
Nem hagy itt
De semmit.
Azután
Mít csinál
Az asszony?
Nem haszon.
Rágyujt a
Lámpára,
Szunyókál
S föl-föláll.
Egyszerre
Izébe,
Belépe
A férje;
S kérdi ott
Az asszonyt.
Feleség!
Minek ég
A lámpa
Hiába?
Nagy a baj,

Kőolaj
Mert drága
A boltba.
A gyertya
Azt mondja:
Engemet
Vegyetek,
Mert immár
Majd beáll
A lámpa
Halála.
Hisz nem rég
Történék
A kormány
Szaporán,
Tervezett
S adót vet
Hamar az
Olajra.
Az a baj
Kőolaj
Jövevény
A szegény.
Az ilyen
Árúnc
Külföldi
S nem türi

A kormány;
Mogorván
Szaporit
Adót itt;
Mert minék
Égetnek
Este el
A béllé,
Annyi sok
Világot
Asszonyok
S leányok.
* * *
De ez még
Nem elég.
A zsidó
Eladó
Keveset
Önt neked
Olajért
Ha bemégy
Este a
Boltjába.
Zsidókat
Hagyd te csak
Magyar nép,
A miért

Csaló az;
Ez igaz.
Az leszen
Itt ezen
Világon,
Csalárdon.
S míg el csak
Gaz marad.
S te azért,
Magyar nép
Légy okos
Ne zsidós.
Ugyis már
Tönk és kár
Okozó
A zsidó.
Vesd meg hát
E nadályt,
Zsidónál
Ne vásájl!
Szeressed
Feledet
S pártoljad;
Mig élsz csak
Hozzá húzz,—
Zsidót nyúzz!

Honszerető.

Okmánytár.

Kapuvár Julius

N. N. Pápaczon meg tudusítam, hogy ha vasárnapra a pinzt amelyikön maga adus Kozma Ferenczi helet meg nem haza okvátátlájól röktön egzkvátatam azta pinzt az felesigem riszira meg haza marad

Kohn Dávid.

PHOLITHIK.

Ne félj báthur Juda
néphe,
Ürvendzzél hajahaj,
Mer' h a zsidó öldö-
zésből
Nem fog lenni semmi
baj.

Van énnekhem edj
phumpás therv,
Csak hojd az még
most thitok,

Én hiszek, hojd az mogának
Ganz recht sikherolni fog.

Ha kitör is az öldözés,
Nem bánthatnak semmi khép;
Megveszszük az ország minden
Phisztolyát, revolverét.

Maczesz.

ZSIDÓ INDULÓ.

Már siess hazádba vissza
Rút seregem,
Számodra több rebach, psóresz
Itt nem terem . . .

Daru, fecske, gólya, régen
Már tova ment,
Takarodjál te is Himmél
Kreuz sákkrament.

Lesz belőled ha megindulsz
Szép karaván,
Mely nadályként soká csüngött
E szép hazán . .

Hamis mérték s Deák képe
Az ideál
S minden egyéb czózkod-mókok
Már készen áll.

Más népeket schvindlerozni
El retírálj,
Az utazás hidd meg neked
Hasznodra vál.

Attól ne tarts: hogy kiszedjük
A kereked,
Palesztina tág, eredj csak
Ott a helyed . . .

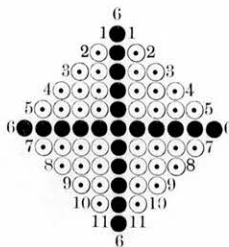
Vidd áldásunk helyett átkunk
A zsákkodba',
Mely ne adjon néked nyugtot
Ne óh! soha.

S hogyha meghalsz, juss pokolba
S ott majd a fát
A katlanba Plutó bátyád
Rakja alá.

Vas Reszelő.

Magikus fejtörő.

Zsibó baráttól.

- 8—8. Soha nem egész.
9—9. Zsidó ilyet nem ismer.
10—10. Ugy halad, mint a jordánok észjára.
11—11. Betű az a-b-c közepén.

A pontok helyei betűkkel töl-
tendőek ki úgy, hogy azok értelme
legyen:

- 1—1. Betű az a-b-c végén.
2—2. Minden embernek ez utolsó
lakhelye.
3—3. E nélkül kenyér nem készit-
hető.
4—4. . . . Hiúság a neved.
5—5. Ilyen viselete van minden
zsidónak.
6—6. Sakterekről nevezetes helység
7—7. Többek közt bizonyos állat
háta.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Maczes. Megteszszük, de a szerint legyen. — **Tömjénfűst.** Igen köszönjük. Továbbra is kérjük szives közreműködését. — **Rosche.** Nem kerülne még egy kis folytatása igen érdekes cik-
kének? Várva várjuk. Üdvözet. — **Náci.** A „Füstölő” kiadó-
hivatalában. 100 db. ára 30 kr. A második nem kapható. —
Piseri. Legközelebb. — **Honszerető.** Ihozni fogjuk. — **Sz—j—v.**
Sorát kerítjük. — Több kéziratról jövő számban.